

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Årsskrift 1995

10

HØRBY UNGDOMSSKOLE

Indholdsfortegnelse

Jule- og nytårshilsen	2
Hørby-præsten i Grønland: Karen Else Lind Christoffersen	3
Anno 1995: Else Marie Kristensen.	7
Projekt opgaven i efterskolen: Finn Jakobsen.	8
Masser af idræt på Hørby: Steen Jensen, Pernille Laursen, og Marie Christensen	14
Spændende DMS-tur til Frederikshavn: Ulrik Kold	16
At være folkeskolelærer: Karsten Horslund.	18
Elevbillede 1994/95.	20
Elevstævnedagen flyttes.	21
Livet på kontoret: Charlotte Christensen.	22
Brændpunkt Berlin: Mogens Vestergård	23
De Olympiske Lege på Hørby: Stine Skogberg.	24
Efterskolelivet på Hørby – fra en lidt anden vinkel: Finn Jakobsen	26
Ny lærer	27
Jubilæumsskrift	27
Mindeord: Finn Jakobsen.	28
Sådan gik året på Hørby: Finn Jakobsen.	28
Personalet på Hørby Ungdomsskole.	35
Hørby Ungdomsskoles bestyrelse.	35
Kalender 1996	36
Årgangsrepræsentanter for Hørby Ungdomsskoles Elevforening	36
Elever 1995/96	38

**Til alle årsskriftets læsere
sender medarbejdere
på Hørby Ungdomsskole
de bedste hilsner med
ønsket om en velsignet
jul samt et godt og
lykkebringende nytår.**

*Glædelig jul
og
godt nytår!*

Hørby-præsten i Grønland

Vores sognepræst Karen Else Lind Christoffersen har fået 1 1/2 års orlov for at virke som præst i Jakobshavn i Grønland. Til årsskriftet fortæller hun om de første indtryk i de helt anderledes omgivelser.

Når drømmen bliver virkelighed

“At rejse, er at leve” sådan skrev engang H. C. Andersen. Jeg ved nu ikke, om han skal have helt ret, for livet er jo aldrig helt så enkelt. Men det at rejse, det giver måske andre dimensioner, andre horisonter og erfaringer i ens liv. Det kan jo være en stor fordel, og bliver vel også mest anset som sådan. Men det kan også vise sig at være en ulempe, fordi den rejsende aldrig siden kan finde ro, fordi han altid vil leve med sit halve jeg derhjemme og sit andet halve derude. Derfor er det at rejse ud med hele sin familie og det meste af sin tilværelse heller ikke uden en vis risiko, og vi havde da også gjort os mange tanker og overvejelser. Men dette var ikke bare en idé eller en indskydelse, det var en drøm, der gik i opfyldelse. Nu er drømme jo for det meste gjort af spindelvævstyndt og skrøbeligt materiale, og vel netop derfor sker det mange gange,

Karen Else Lind Christoffersen

at de pludselig brister eller bliver til ingenting, eller også tør man ikke hænge fast i dem i skræk for at de brister. Men af og til sker det lykkelige, at de holder og bærer. Og så må man lade sig bære. Hvis man da ikke resten af sin tid vil leve med bevidstheden om, at man selv tilintetgjorde drømmen.

Nu blev drømmen til virkelighed for os. En dejlig efterårsdag sagde vi farvel til gode venner og drog afsted mod det

ukendte. For ukendt var det. Selv om vi gennem årene havde læst meget om Grønland og det blev jo ikke mindre efter at det blev klart, at vi skulle afsted, ja så var vi allesammen helt klar over at vores viden ville vise sig yderst mangelfuld, når det kom til stykket. For man kan jo aldrig kun forberede sig til en ny tilværelse og et andet samfund. Man må altid have levet i det, for at kunne bringes til forståelse for bare en

lille smule af hvad det er der rører sig og hvorfor. Vi forlod det vi kendte og holdt af, og det var bestemt ikke nemt selv om der også var glæde og spænding ved alt det nye. Svært var det for mig at forlade "mine kirker", der hvor vi som menighed søndag efter søndag har været stillet for Guds ansigt og fået mod til at leve, og det var ikke nemt for nogen af os, at skulle tage afsked med de mennesker, som vi satte pris på og holdt af. Nogle tårer blev fældet på vej ud af sognet. For Grønland er jo trods alt ikke »lige henne om hjørnet«, vi ville være langt borte og meget kan ske på kort tid.

Anderledes livsværdier

Den første tid heroppe var mærkelig for os alle. På den ene side følte vi det som om, vi var landet på en øde ø. Vi kendte ingen mennesker, vi kendte ikke stedet, livsrytmen, og vi vidste kun meget lidt om skikke og traditioner. Alt var ukendt. På den anden side følte vi også allesammen, at det var som at lande et sted, hvor vi hørte til et sted, vi trods alt kendte. Og snart følte vi også, at de var et sted, hvor ingen kan være hinanden ligegyldig. Og så var det jo overmåde hyggeligt og hjemligt, at en af de første vi mødte var en "gammel" Hørby-dreng. Men rent faktisk, så er vi kommet til en

Julesne

helt anden verden end den, som vi hidtil har kendt. Og fordi verden er så anderledes, det må den nødvendigvis være, så er også livsværdierne anderledes. Naturen, det er jo den forskel, der først falder i øjnene. Men ærligt talt den falder også i sindet og sætter sit præg på mennesker. Det vi dagligt ser og oplever af naturen, det er så utroligt storslået og imponerende, at det er svært at beskrive. Ja ikke så meget den del som øjnene ser, som den måde alt dette det påvirker os på, og påvirket det bliver vi alle i de store ting og i de små.

Ikke spøge med naturen

Men for alligevel at prøve en beskrivelse, så gå med på familiens morgentur, hvor vi følger børnene til skole. Først kigger vi ud ad vinduet. Blæser det? ja, øv osse! så får termometeret et blik, -9 grader. Ja så ved vi, hvad vi har at rette os efter påklædningsmæssigt. For når det blæser og fryser, så er det koldt. Rigtig koldt. Indhyllt i jakker og vanter og diverse andre forunderlige klædningsstykker er vi ganske ukendelige, men kan trøstigt begive os afsted. Vi skal opad. Meget opad og længe. Lige nu er det buldermørkt, når vi går. Halvvejs oppe ad bakken vender vi os gerne om og ser ud over by og fjord. Deroppe på

den sorte himmel hænger månen glad, smilende måske fordi den endnu har selskab af et par stjerner og den sender sine blege sølvglinsende smil ned over byen og ud over fjorden med dens 1000-

vis af drivende isbjerge. Disko får også et par månesmil, og vi synes næsten, vi kan nå derover. Men ve den der prøver, øen ligger 100 km borte. Under månesmil og i søvllys går vi og indtryk-

Kold vinter

kene fæstner sig dybt i os. Når det så lysner, kan vi gå videre ud til isfjorden. Ud og op over klipperne længe, længe men pludselig er vi der. Sikke et syn! Iskolosser så store som højhuse sejler majestætisk rundt i det blå vand, bræen længere inde og måske er vi heldige og bliver vidne til et øresønderrivende brag, når bræen kælver. Det er noget, der kan høres kilometervis borte. Men vi bliver ikke for længe derude. Det er rarest at vide helt præcist hvor man er, og hvor man skal gå hen, før det mørkner igen ved 14.30 tiden. For naturen skal man ikke spøge med eller undervurdere og da slet ikke os som ikke kender dens luner. Det er sket for mange, der kendte fjeldene ud og ind, at de alligevel en dag tog fejl og aldrig kom hjem mere.

Naturen sætter egne grænser

Som nævnt sætter naturen sit præg på alt heroppe. På hvad der møder os, når vi går ud på menneskers sind, men også på den måde vi kan leve på. På mulighederne for at rejse, flyve eller sejle, på det at komme på besøg, på hvilke varer vi kan købe, kort sagt på alt. Og se det skal man simpelthen ikke kun leve med, nej man skal lære sig at leve godt med det, for ellers går man i stykker.

Tror man, at man kan leve og handle og regere som vi plejer i Danmark, og prøver man på det, render man ind i det ene nederlag efter det andet og bryder sammen. For det kan nemlig ikke lade sig gøre. Det nytter ikke, at man har planlagt dit og aftalt dat og bliver "dårlig" når man gang på gang må konstatere, at det bare ikke kan lade sig gøre. Skibet sejler ikke i morgen. Det er på værft, men måske om en uge. Men så er der jo helikopteren, men måske er der dårligt vejr, der hvor man skal lande. Det lyder måske både besværligt og problematisk, men sådan er det ikke. Man har gennem generationer lært sig at leve med at naturen sætter sine helt egne grænser for menneskets udfoldelse. Og derfor oplever vi næsten heller aldrig fortravlethed eller jag. Det som vi forhindres i at nå i dag, det prøver vi så at nå i morgen. Og der viser sig altid at alting alligevel kommer til at hænge sammen.

Afskåret fra omverdenen i 6 måneder

Lige i tiden er der mange, der ikke har nået det, de havde planlagt, men så har de til gengæld nået noget andet. For lige nu er der hvidfisk (hvaler) ved Saqqaq. Og de skal jo skydes, når de er der, de

venter ikke. Det er der så meget andet der nemmere kan, for der kommer jo dage igen, når hvidfisken er forsvundet. Alt andet forsvinder ikke. Mennesker, aftaler og lignende det bliver altså sammen her. For nu varer det ikke længe, før vi ikke kan komme nogen steder. Vinteren er på vej, og vi lukkes inde i vores egen lille verden. Sidste skib kommer i disse dage, og det er en vigtig begivenhed, for det bringer med sig alt det vi skal bruge og leve af de næste 6 måneder. Og det er forståeligt, at alle håber, at der er beregnet rigtigt, så vi ikke til april står uden olie, fyr, kaffe eller mel. Jovist kan man da flyve mange ting ind, og det gør man også, men det er dyrt. Hvem kan også med god appetit spise en liter yoghurt, der har kostet 65 kroner? Så også vi håber, at dem, der skal beregne, at de har regnet rigtigt.

Vigtige slædehunde

Hvor vi end færdes i hele byen, også når vi sidder i vores stue, er der en ganske speciel lyd, der aldrig forsvinder. Somme tider lyder det som små børn der skrider, til andre tider er det mere klart, hvad det er: hundene, der hyler. Slædehundene er overalt, her er ca. 6000. Tøjrede det skal de være, for de er farlige,

rigtig farlige. Alligevel går en del løse, men de risikerer at blive skudt. Døgnet rundt fører hundene deres hylende og tudende samtaler, og tro mig i denne tid handler de om slædeture og mad. Slædehundene er vigtige. De er arbejdsredskaber, det er dem der giver den eneste mulighed for mennesker til at komme ud af byen, ud til fangstpladserne her i vinter. Og for vi andre er de transportører, der sørger for, at vi kommer fra sted til sted. Her i byen har vi omtrent 20 km vej plus diverse stier. Og dette vejnet er menneskers eneste mulighed for at komme rundt i verden, hvis man altså ikke har hunde og slæde. Det der med lige, at tage et smut til Sæby, det går ikke. Så på den måde lukker naturen os inde, når det er vinter. Man kan måske sammenligne det en smule om man forestillede sig, at man fra november til maj kun kunne bevæge sig indenfor Hørby sogns grænser. Og skete det, at mel eller kartofler slap op i sognets forretninger ja så måtte man bare klare sig uden. For end ikke til Syvsten kunne man komme.

Vigtigt at fylde tiden med værdier

Og det betyder så også at vores by på sin vis er et lille samfund, selv om her bor 4000 mennesker, og at vi i sidste

Fællesskabet

ende allesammen er afhængige af hinanden. For menneskeligt set har ingen råd til at vise ligegyldighed mod andre. Selvfølgelig opstår uenigheden, men de må nødvendigvis løses. Fællesskabet er vigtigt både i store og små ting og vel netop derfor er det en ret uselvisk hjælpsomhed, man her møder. Der er så mange ting, der er meget anderledes nogle af tingene lærer vi hurtigere end andre, og fylder tiden med noget, der

har værdi. Mange ting synes vi også der er, som vi kan lære af. Og vi ville gerne lære rigtigt dette, at tiden, det er ikke noget vi skal følge med, men den følger med os. Og netop derfor er det så vigtigt, at vi sørger for at prioritere ordentligt, skræller uvæsentlige detaljer væk, dem som jo ellers har tendens til at brede sig godt ud over vores dage, og at vi fylder tiden med noget der har værdi.

Anno 1995

Else Marie Kristensen er næstformand i Hørby Ungdomsskoles bestyrelse. I sin artikel slår hun fast, at vi som skole ikke kommer nogen vegne med fordømmelse og trækker på skuldre, men at vi med rødder i guds ord må vende en udvikling, der går i den forkerte retning.

Hvad er det for en tid, vi lever i? I hvilken retning går udviklingen? Det er et spørgsmål, der optager mange i Danmark.

Nu kan der tænkes på mange ting, når vi taler om udviklingen. Udviklingen på det tekniske område kan nok betegnes som positiv. Men hvad med de psykiske, moralske og åndelige områder? På disse områder er udviklingen gået stærkt den forkerte vej i de sidste årtier. Det fremgår tydeligt af statistikker over alkoholikere, narkomaner, selvmord og skilsmisser for ikke at tale om bedrageri, tyveri og hærværk.

Vi lever i en tid, hvor kristendommen nok accepteres, men det er ikke længere livs- og holdningsgrundlaget for den brede befolkning. Det lader sig ikke længere gøre blot at viderebringe moralen og næstekærligheden fra den ene

Else Marie Kristensen

generation til den næste, når ikke kristendommens grundlæggende forvand-

ling af mennesket er det bærende element.

Jeg tænker f.eks. også på dette års avispolemik om, hvorvidt "Foreningen af bøsser og lesbiske" skal have kirkelig vielse/velsignelse af par af samme køn. Til almindelig folkelig undren tog biskopperne henvendelsen så alvorlig, at de nedsatte et udvalg til at undersøge problemet! Som teologer behøvede de slet ikke henvise til de stærke fordømmelser i Bibelen - de kunne bare have nøjedes med at henvise til skabelsesberetningen i 1. mosebog.

Jeg tror, vi som skole har en stor opgave i at være med til at påpege, at vi er på vej til at miste vore grundlæggende værdier og holdninger. Holdninger og værdier som er afgørende for, at det enkelte menneske ser en mening med livet, og at det værner om medmennesket. Fordømmelse og trækken på skuldrene kommer vi ingen vegne med. Som kristen skole må vi gøre noget for at vende en udvikling, der går i forkert retning.

Lige som et træ, der har dybe rødder, bedre kan modstå storm og tørke end et træ, der blot har overfladiske rødder, sådan tror jeg også, vi bedre kan stå fast - åndelig set - i modgang, hvis vi har dybe rødder i Guds ord.

Projektopgaven i efterskolen

Fra august 1996 skal eleverne i 9. og 10. klasse efter den nye folkeskolelov udføre en obligatorisk projektopgave, som skal indgå som en del af undervisningen. Bestemmelsen er en nyskabelse for folkeskolen. Forstander Finn Jakobsen advarer efterskolerne mod uden videre at overtage folkeskolens modeller på projektopgaven, men opfordrer dem til at tilpasse den til det ægte efterskolemiljø.

Nyskabelse i folkeskolen

Det karakteristiske ved projektopgaven er, at den i folkeskolen skal modvirke den tendens, der har været til næsten udelukkende at arbejde med elevernes faglige sider, hvorimod de sociale aspekter har været nedprioriteret, først og fremmest af den grund, at folkeskolen kun fysisk har eleverne i undervisningstiden og ikke i deres fritid og "familietid". Dertil kommer, at man med projektopgaven vil forsøge at leve op til folkeskolelovens intentioner om en vekslen mellem faglige og tværfaglige forløb, undervisningsdifferentiering, styrkelse af såvel praktiske som musi-

ske fag, og ikke mindst skal projektopgaven tage sit udgangspunkt for alle tiltag i den enkelte elev i et samspil med andre.

En del af undervisningen

I de af undervisningsministeriets understukne rammer siges det, at projektopgaven kan udarbejdes som en del af undervisningen på hvilket som helst tidspunkt af året, dog senest i april måned.

Hovedemnet for opgaven skal kunne anskues fra forskellige faglige synsvinkler samtidig. De kan gå på tværs af de traditionelle faggrænser og ved differentiering kan opgaven løses på forskellige måder, dog er indholdet fra de enkelte fag nødvendigt for at belyse, forklare og vurdere stoffet.

Opgaven skal have såvel teoretiske, praktiske, kreative eller musiske elementer i sig. Den kan løses såvel i gruppe som individuel. Resultatet fremlægges mundtligt, og den enkelte elev bedømmes med en skriftlig helhedsvurdering med udgangspunkt i opgavens løsningsproces, indhold og det samlede færdige resultat.

Projektopgaven bedømmes med en skriftlig vurdering og, hvis eleven ønsker det, med en karakter. Eleven

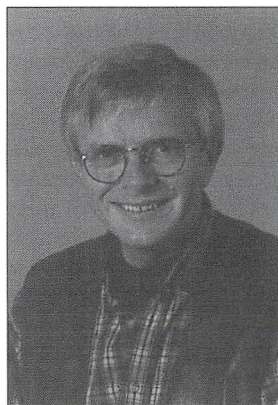

kan vælge mellem at få den skriftlige vurdering, karakteren, begge dele eller ingen af delene med på afgangsbeviset.

Ægte projektopgaver uden problemformulering

Jeg har efterhånden læst adskillige rapporter over gennemførte projekter i folkeskolen. I Undervisningsministeriets publikation "Undervejs" 1994, understreges det endnu engang, at folkeskolen med projektopgaven er på vej mod nye arbejdsformer, hvor den enkelte elev får mulighed for at udfolde sig og for personlig og faglig udvikling.

Hvis jeg i stedet for at læse folkeskolens rapporter om de foreløbige resultater af projektopgaveforsøgene giver mig i lag med "Bogen om efterskolerne" vil jeg i langt de fleste skolars beskrivelse af mål, miljø og pædagogik se, at de som projekt forlængst har indført et skolemiljø, der tager sit udgangspunkt i elevens hele liv - først og fremmest ved, at skolerne er døgnskoler, hvor alle sociale funktioner er en naturlig del, og hvor undervisning og pædagogik er et reelt tilbud afvekslende mellem teoretiske, musisk/kreative og praktiske fag, og hvor eleverne i tematiske projektuger i en differentieret undervisning får prøvet faglige kvalifikationer, og når

*Finn
Jakobsen*

frem til et produkt, der ofte munder ud i interne evalueringer, hvor kammerater og lærere er med ved udstillinger og fester, eller i eksterne evalueringer, hvor forældre og egnens beboere kan være med i bedømmelsen af produktet ved deltagelse i forældredage eller åbenthusarrangementer. Skolerne har ikke problemformuleret deres funktioner/projekter, men reelt gennemfører de nogle meget spændende projektopgaver.

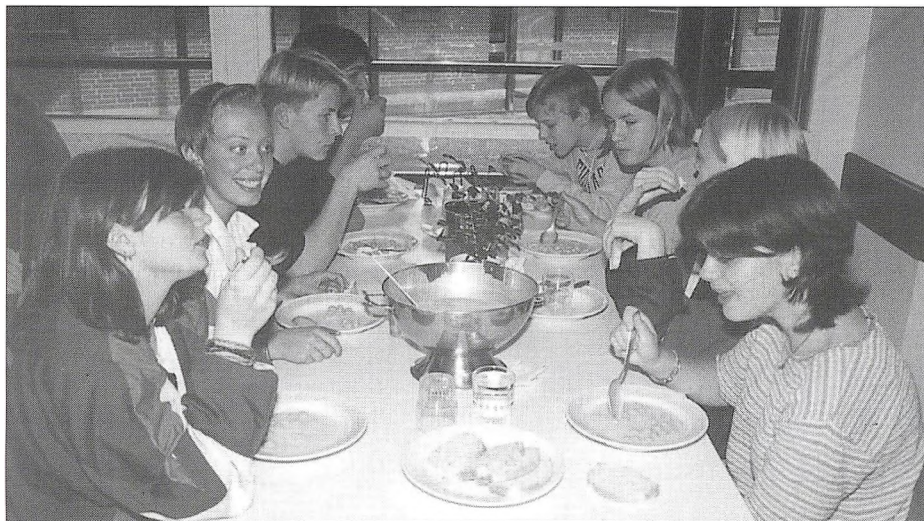
Beslutningsprocessen forskellig

Ser vi på os selv, Hørby Ungdomsskole, har vi i skoleåret 28 almindelige undervisningsuger, hvor dagen er skemalagt fra morgen til aften. 5 uger er projektemneuger, hvoraf nogle også foregår udenfor skolen. De øvrige uger bruges til ekskursioner, erhvervspraktik, emnedage med sport eller musik og afvikling af prøver.

Samværet med eleverne i alle sociale sammenhænge som måltider, arrangementer, undervisning, rengøring, værelsessnak - ja, i glæde, sorg, arbejde og fest gør, at elever og lærere kommer til at kende hinanden så meget, at lærerne fuldt ud ved, hvilke menneskelige og faglige kvalifikationer de enkelte elever har. Og eleverne kender lærerne og har fuld tillid til dem.

Jeg har i det forløbne år været til flere informationsmøder om projektopgavens placering i efterskolen og sammen med 3 lærere fra skolen har jeg på DLH deltaget i et 42 lektioners kursus om projektopgaven/tematisk undervisning.

På disse møder og kurser har jeg flere gange hørt instruktører og deltagere sige, at det ønskelige for folkeskolen vil være, at man kunne skabe samme rammer for undervisningen og det soci-

Samvær ved måltidet

ale samvær som tilfældet er i efterskolen, og at efterskolen er meget privilegeret, fordi den har hele døgnet til sin rådighed med eleverne, og fordi beslutningsprocessen i efterskolen for både skemaændringer og økonomi er meget korte og ukompliceret i forhold til folkeskolen.

Projekttopgaven i et pseudomiljø

Folkeskolen har kun eleverne hos sig

ca. 1/4 af tiden i forhold til efterskolerne. Derfor er det forståeligt, at der er frustration over manglende tid til at hjælpe den enkelte elev med både en personlig og en faglig udvikling. Intentionerne i projekttopgaven er derfor rigtige for folkeskolen, om end den - som søgene også har vist, er svær at få placeret tidsmæssigt. Projekttopgaven i folkeskolen vil altid kun skabe et pseudomiljø. På efterskolerne findes det ægte miljø - det totale miljø. Det gør det ikke

altid lettere, men jeg tror det er mere tilfredsstillende både for elever og lærere.

Derfor må vi ikke i efterskolen hoppe på vognen med projekttopgaven som et løssluppet fremmedelement i efterskolens totalmiljø. Vi skal ikke plagiere pseudomiljøet fra folkeskolen. Det virker lidt underligt, at folkeskolen med projekttopgaven, forsøger at lave "efterskole" samtidig med, at efterskolen i sin iver efter ikke at komme bag efter folkeskolen forlader hvad folkeskolen higer efter, ved at lave projekttopgaver på samme præmisser som i folkeskolen.

Efterskolen er en projektopgave

På Hørby vil vi selvfølgelig ligestille vore elever med folkeskoleeleverne, når de alle efter skoleåret 1996/97 kan få bevis for den obligatoriske projekttopgave. Jeg tror også, at nogle lærere både fagligt og tværfagligt vil fortsætte med at lave projekter, men det er der jo ikke noget særligt nyt i. Heller ikke i, at de deltagende elever har fået disse projekter bedømt og evt. fået bedømmelsen vedlagt afgangsbeviset.

Men jeg mener, at et skoleår på

Hørby - og på andre efterskoler, i sig selv er et projekt. Vi starter hvert år med et nyt elevhold, og fra starten af laver vi en problemformulering. Allerede ved indmeldelsen bliver elever og forældre orienteret om hovedemnet for kommende skoleårs projekt. Hidtil har det været samtidig med en rundvisning på skolen og en kop kaffe bagefter, og formuleringen har nok ikke været så præcis - men kun(!) en snak! Fremover vil vi nok leve op til projektopgavens krav og kalde vort hovedemne for "Menneske og forventninger", men vi vil fortsætte med rundvisningen og kaffen! Problemformuleringen vil blive "Hvad forventes der af mig både som menneske og medmenneske". Under kaffesnakken vil problemformuleringen blive uddybet og begrundet ud fra skolens pædagogik og holdning. Elevernes indflydelse på problemformuleringen består i, at vælge mellem os eller en af de andre efterskoler, der måtte have en anden problemformulering. Det er jo den frie skoles ide og varemærke - retten til forskelligheden.

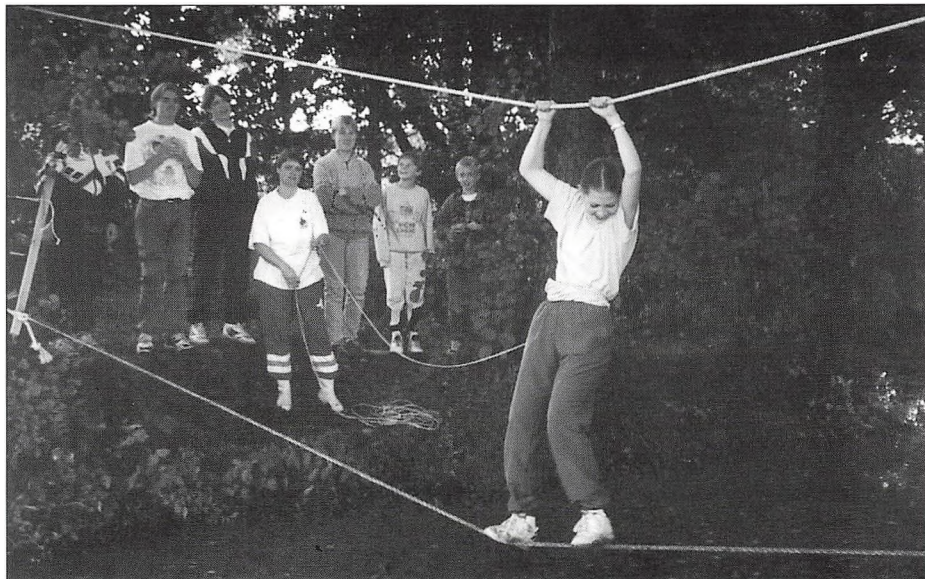
Hvis eleverne vælger os vil de om foråret inden skolestarten, blive inviteret sammen med forældrene til introduktionsdag. Her diskuterer vi delemer som fagvalg, rettigheder, ansvar,

fællesskab, omsorg og troværdighed. Hvilket udstyr eleverne skal have med til gennemførelse af årsprojektet bliver ligeledes gennemgået. Efterskolefolk ved, at det bl.a. er sengetøj, toiletsager, skriveregj, sportstøj og evt. musikinstrumenter, PC'er og tekus. Sangbøger og fagbøger udleveres ved skoleårets begyndelse.

Efterskolens utallige muligheder

Inden skolestarten har vi herefter et godt grundlag for at udarbejde en detaljeret årsplan. Her bliver projektopgavens forskellige faser planlagt med 5 tværfaglige emneuger, der inddrager såvel teoretiske, praktiske, kreative, musiske og sociale områder. Emneugerne er hidtil sluttet med en eller anden form for evaluering og bedømmelse på

Emneuge

baggrund af processen og det færdige resultat, som det må foreligge skriftligt, mundtligt, kreativt eller musisk. Men medens det som oftest har været en samlet bedømmelse for hele grupper, vil vi selvfølgelig fremover kunne ændre det til en individuel skriftlig bedømmelse hvor det netop er muligt, afhængig af emnets og arbejdets art, at lægge vægt på forskellige aspekter.

Lige netop på den skriftlige vurderings område vil vi på Hørby kunne forbedre vores indsats betydeligt. Og med en sådan forbedring vil eleverne efter skoleåret stå med de bedste muligheder for en skriftlig bedømmelse/udtalelse og/eller en karakter hvis de ønsker det. Bedømmelsen vil ikke være baseret på en ugekort faglig pseudosituation, men på et forløb over det meste af et skoleår, hvor alle aspekter kan blive lagt til grund for bedømmelsen, og hvor skolens endelige generelle udtalelse på eleven vil få meget større værdi, når den skal bruges i elevens fremtidige planer i livet.

Vi skal selvfølgelig fremover give vore elever mulighed for at få en beskrivelse af sin "efterskoleprojekt opgave". Men jeg mener, det er vigtigt, at vi benytter efterskoleformens utallige muligheder i den obligatoriske projektopgave, frem

Forventninger til kammeratskab

for at stable nogle pseudoprojekter op, der kan være nødvendige i folkeskolen, men ikke hos os!

Projektopgaven skal tilpasses efterskolen

Det er jo disse efterskolemuligheder, der de senere år har givet den store til-

strømning af unge fra folkeskolerne til efterskolerne, og derfor skal vi selvfølgelig fortsætte med at værne om efterskolens helt særegne kvaliteter. Det er ikke efterskolen der skal tilpasse sig projektopgaven, men projektopgaven, der skal tilpasses efterskolen.

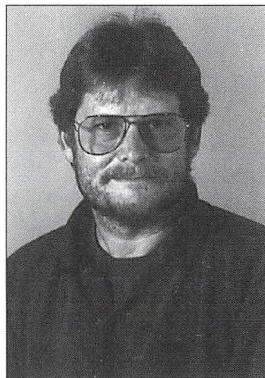
Masser af idræt på Hørby

Idrætslinien på Hørby tiltrækker flere og flere unge. Steen Jensen, der er en af de 6 idrætslærere fortæller om de mange muligheder. Og eleverne Pernille Laursen og Maria Christensen fortæller om det gode kammeratskab, der er på de mange ture til stævner.

Kombination af idræt og boglige fag en succes

I en tid, hvor enhver handelsskole, teknisk skole og ethvert gymnasium, med respekt for sig selv med vekslende succes tilbyder deres elever idrætslinier, og hvor der med samme vekslende succes forsøges åbnet diverse idrætsskoler, kan vi på Hørby Ungdomsskole se tilbage på 10 år, hvor vi har kombineret boglige fag med mange idrætstimer. Selv om vore elever aldersmæssigt og skolemæssigt ligger lige under ovennævnte niveau, har vi gjort nogle erfaringer og foretaget nogle tiltag, som har betydet, at vi i dag har meget stor søgning til vore idrætsfag.

Som skole ligger vi nu og nok også fremover på den boglige side meget tæt på folkeskolen. Det betyder, at eleverne hos os kan tage folkeskolens afgangsprøver og folkeskolens udvidede

afgangsprøver i de forskellige boglige fag, samtidig med at de dygtiggør sig indenfor de idrætsgrene, som vi kan tilbyde, d.v.s. fodbold, håndbold, badminton, volleyball og som noget nyt i år basketball. 80 % af vore elever vælger et af disse fag, hvilket vil sige at de bliver undervist i idræt 4 timer pr. uge, 60% af vore elever vælger 2 eller flere idrætsfag, hvilket betyder 6-8 timers idrætsundervisning om ugen, og 10% af eleverne har mere end 10 ugentlige idrætstimer.

Steen
Jensen

Mange stævner

Denne store interesse skyldes at idrætsfagene prioriteres højt. Dette giver sig eksempelvis udslag i, at skolens idrætshal altid er til rådighed for eleverne, når de vil benytte den. Desuden er der mulighed for 4 timers idrætsundervisning i de enkelte fag. Ud over disse idrætstimer gør vi meget ud af at deltage i arrangementer, hvor eleverne får mulighed for at få afprøvet de ting, de har arbejdet med i timerne og som dermed har været med til at give undervisningen indhold. Vi deltager således i næsten alle de stævner, vi får tilbudt indenfor skoleverdenen, og vi arrangerer mange kampe mod klubhold. Disse arrangementer giver mulighed for at konkurrere, hvilket ligeledes er noget, mange elever sætter pris på.

Plads til alle

Naturligvis er der på vore idrætshold store niveauforskelle, men disse forskelle giver den enkelte elev mulighed for at lære noget om tolerance og om at give plads til alle. Vi ser således meget ofte, at de dygtige idræts elever deltager i undervisningen som medinstruktører. Endelig er det af betydning for især dygtige idræts elever, at de har mulighed for at bevare tilknytningen til deres

hjemklubber, ved at vi giver dem mulighed for at tage hjem til træning 1- 2 gange om ugen. På et tidspunkt troede vi på, at det var af betydning for eleverne at kunne få en træneruddannelse på de enkelte idrætshold. Dette er vi i de senere år gået væk fra, og i stedet har vi oprettet faget Træningslære, hvor eleverne bl.a. bliver undervist i hvordan kroppen reagerer på forskellige former for træning, og hvor de lærer at lave opvarmningsprogrammer m.m. Derudover har alle elever mulighed for at gennemgå et kursus i idrætsskader.

*Pernille
Laursen*

Idræts eleverne Pernille Laursen og Maria Christensen fortæller at de bl.a. har valgt Hørby på grund af skolens idrætslinie. De synes at man kan vælge mange idrætsfag på Hørby Ungdomsskole. De har valgt håndbold og fodbold, dels fordi de dyrkede disse idrætsgrene hjemmefra, dels fordi de gerne vil holde formen ved lige, mens de er på efterskole. Videre siger de: Vi føler, vi får meget ud af undervisningen, og i tilgift får vi del i det utroligt gode sammenhold, der er på elevholdet. Når vi er ude til kampe eller stævner, er der altid store heppekor med. Vi træner i de enkelte fag 4 timer om ugen, spiller ikke kamp hver uge, men har mulighed for selv at arrangere kampe, eksempelvis med vore hjemklubber. Skolen arrangerer ofte kampe mod andre efterskoler, hvor vi inviterer skolernes hold, eller hvor vi bliver inviteret. Det er dejligt at besøge andre skoler og møde deres elever. I år har vi indtil nu spillet med i Ekstrabladets Skolefodboldturnering, hvor både drengeholdet og pigeholdet fik 4 kampe. Vi har spillet 4 håndboldkampe, dels mod hjemklubber og dels mod andre efterskoler. Derudover er det planen, at vi først i 1996 skal deltage først i Nordjydske Mesterskaber i Indefodbold for Efterskoler, og hvis vi kan kvalificere os

*Maria
Christensen*

i Danmarksmesterskaberne i Indefodbold for Efterskoler, som foregår i Kolding. Endelig er vi naturligvis også med, når der i marts måned arrangeres Nordjydske Mesterskaber i Håndbold for Efterskoler, slutter Pernille og Maria.

Spændende DMS-tur til Frederikshavn

Dansk Missions Selskab holdt i efteråret landsstævne i Frederikshavn og Hørby havde lovet at medvirke bl.a. ved et ungdomstræf og indsamling til fattige på Madagaskar. Det blev på mange måder en stor og anderledes oplevelse. Hørby-eleven Ulrik Kold fortæller om stævnet.

Mange forberedelser

Det var en dag i begyndelsen af oktober. Vi sad ca. 40 mennesker i en bus på vej til Frederikshavn. Anledningen var at DMS skulle afholde deres årlige landsmøde. Det hele skulle foregå i Abildgård Kirken sammen med unge mennesker fra Østvendssyssel Ungdomsskole, Horne Ungdomsskole og Ten Sing fra både Hjørring og Frederikshavn. Vi havde tænkt os at møde op med en mindre, revideret udgave af en musical der havde været vist her på Hørby Ungdomsskole, og som hedder "Jorden Brænder". Den handler om et fiktivt U-land der bliver udnyttet økologisk og økonomisk af en fiktiv, stor, dansk koncern. Til sidst gør de indfødte oprør, og alt bliver godt igen.

Dette stykke og et modeshow med

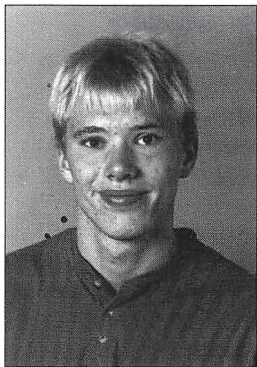
Fra »Jorden brænder«

genbrugstøj var tænkt som vores bidrag til en hyggelig, anderledes aften. Og det gik da også til sidst. Undervejs var der dog store problemer med bl.a. indlæring af sange, tildeling af roller og indlæring af samme, lære at bevæge sig rigtigt og så videre.

Det hele kulminerede så med, at vi fredag eftermiddag klokken ca. 14.30 læssede bussen med alt hvad der nu skal med til en semi-professionel opførelse. Derefter hoppede vi selv i bussen, og vi havde endda så meget med, at vi måtte sidde med nogle af rekvisitterne på skødet. Heldigvis tog det kun tre kvarter før vi var ved Abildgård-Kirken, hvor alt så skulle ryddes ud af bussen igen. Derefter brugte vi så resten af eftermiddagen til at stille instrumenter, mikrofoner og højtalere op, holde lydprøve, spille stykket igen én gang til og til sidst kunne vi så gå ned i kælderen og spise vores velfortjente, selvsmurte madpakker.

Modeshow og musical

Cirka ved 7-tiden om aftenen begyndte Ten Sing Frederikshavn at spille nogle sange, som vi alle sammen kendte, og det var både nye og gamle sange. Derefter var det tid til at vi skulle optræde med modeshowet. Det var hylemorsomt,

*Ulrik
Kold*

salver til alle, da vi var færdige. Bagefter, da nerverne var blevet løsnet igen, gik Ten Sing Hjørring på scenen, hvor de også optrådte med flere nye og gamle sange. Og derefter kom vi til et af de indslag, som nogen havde ventet på med længsel og andre med mismod i sindet, men som alle blev overraskede over: Aftengudstjenesten!!!

Livlig gudstjeneste

Gudstjenesten var nok noget af det mest livlige jeg har set i lang tid. Det

startede med at præsten sad i sin præstekjole og hamrede løs på et klaver, hvorefter Ten Sing Abildgård sang en sang. Bagefter gik ØU's gospelkor på scenen, hvor de blev resten af aftenen, og gang på gang høstede de stort bifald for deres utrolig flotte korsang, der flere gange fik publikum til at rejse sig og taktfast klappe med. Prædikenen var også utrolig..... Anderledes er nok meget beskrivende. Præsten stod op og kom med udråb som "Ååååh, jeg har så ondt i ryggen", eller "Ååh, jeg har så ondt i maven", og det var hyle-morsomt at se

for vores gamle nede-på-jorden kammerater var pludselig blevet til super-modeller. De førte sig frem som vi aldrig havde set dem før med trompetbukser, jakkesæt og så videre. Efter modeshowet, der i øvrigt gav mulighed for at købe det fremviste tøj, var det tid til at gå på opdagelse i de opstillede boder, som Horne havde medbragt. Derefter var det endelig tid til den længe ventede musical, og det er ikke løgn, når jeg siger at alle havde nerver på. Lige fra den mindste statist over musikerne til Ole Læborg bag mixerpulten. Og trods adskillige fejl og bommerter fra alles side, undertegnedes inklusiv, gik det forrygende godt, og der var store klap-

HU-band

på. Og så endelig, eller desværre, vil de fleste nok sige, var gudstjenesten færdig. Derefter gik vi fra HU sammen med de andre ud til FDF's og FPF's spejderhytte, Ungdomsborgen, hvor vi skulle sove. Det var sjovt, men også trættende, for vi skulle gå cirka 4 km gennem Frederikshavn, før vi kom derud, men heldigvis var vejret godt.

Indsamling i regnvej

Næste morgen skulle vi op for at have morgenmad. Det var Finn og Emmy, der havde været så venlige at komme med rundstykker, cornflakes, havregryn og mælk til os. Desværre var det også begyndt at småregne, så derfor var den efterfølgende indsamling, som vi skulle ud på også blevet forkortet med en time. Det var også nok, for vi var et par stykker, der skulle ned til kirken igen, for at hente alt vores grej. Derefter skulle vi ud for at hente de forfrosne indsamlere og til sidst skulle vi igen ud til Ungdomsborgen for at hente vores bagage. Og endelig kunne vi begive os hjemad. Da vi kom hjem igen, slæbte vi alt udstyret ind i musikhuset, hvorefter vi gik over for at få noget at spise. Efter at vi havde spist blev en masse af deltagerne hentet, og vi andre, der blev, havde den roligste weekend i mands minde.

Hus 4

At være folkeskolelærer...!

Karsten Horslund har et årsorlov fra Hørby for at prøve lærerjobbet på en folkeskole. Vi har bedt ham beskrive sit nye job, og give nogle bud på de forskelle der er på de 2 skoleformer.

Hæsblæsende hverdag

“Hov! Stop! Gå - ikke løbe”. På 13-17 fløjen er et par drenge suset afsted med en af de store elever lige i hælene. Ud fra nummer 14 strømmer gedigen rock med tidens hotteste navn. På væggene er det Mikkel Beck, der dominerer i

skarp konkurrence med en eller anden Kurt. Gad vide om det er ham man hører? Ud for nummer 16 stopper jeg op. En af de bosniske elever har tilsyneladende fået en splint i fingeren. Jeg følger ham på kontoret og problemet bliver klaret. Klokken er 10 og jeg har pause...tror jeg...idrætslærerne har møde på biblioteket. Jeg skynder mig at fylde kruset, og det lykkes mig at nå mødet, og jeg undgår i sidste øjeblik at hælde min kaffe ud over to elever fra indskolingen.

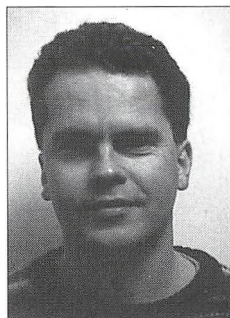
Temaet på mødet er, om vi skal give eleverne lov til at tage hjem fredag over middag, hvis de er forhindret i at være

med den pågældende dag. "Vi", er fem lærere, der danner team omkring 8.-9. klasserne. Klokken ringer, og vi er alle på vej ud ad døren, inden klokken har ringet færdig. Den halve times pause mellem de to moduler er ovre. Kruset stiller jeg fra mig på lærerværelset, der allerede er helt affolket. Tilbage hænger et røgtæppe, som nogle glemte at tage med sig.

Fem piger er endnu ikke nået ind i klassen. Mens de finder deres pladser, sender jeg min støttelærer over for at kopiere det opgaveark, jeg ikke selv nåede i morges. Der er afleverings dag, og jeg bliver først forundret og siden temmelig gal, da jeg opdager at hovedparten af eleverne afleverer deres kladdehæfte og ikke det nyligt udleverede, flotte hæfte i A4-format. "Jamen, praktikanterne sagde da, at det var til "kassestykker". "Nej hold nu! I går i 7. klasse, så tror I da ikke, at I skal bruge al jeres tid på at lave "kassestykker" ?!" Imens dukker støttelæreren op med friske kopier i favnen. Det er som sagt fredag, og de fleste af eleverne skal på weekendtur med den kommunale ungdomsskole til Vigsø. Også i klassen går bølgerne højt.

4. time er timen inden middag. Mellem 1.- og 2. time er der ingen frikvarter

*Karsten
Horslund*

og heller ikke mellem 3.- og 4. time. 8.b er delt her, og da de er sat i gang med de opgaver delehold 1 havde i mandags, gøjner jeg en chance for at nå på toilettet. I middagsfrikvarteret ved jeg nemlig, at vi skal have fat i nogle rekvisitter, inden vi kan tage i hallen.

Store omvæltninger

Vi, min kæreste og jeg, har nu været på Stoholm Skole i næsten fire måneder. Jeg vil prøve, at trække nogle ting frem, som jeg har oplevet som store omvæltninger, interessante iagttagelser o.s.v. Alt sammen set i forhold til livet på Hørby Ungdomsskole.

Det jeg savnede allermost i begyndelsen var responsen fra eleverne, når jeg

eksempelvis havde vagt. Det var svært fordi man netop følte sig som vagt og også betragtedes som sådan. Det slog mig, at jeg var vænnet til at få respons på min blotte tilstedeværelse, når jeg gik rundt på Hørby.

Det var også svært at acceptere, at man var kommet væk fra et sluttet og trygt miljø og var havnet på en skole så stor, at man skulle tro det var løgn! Der var naturligvis nogle, der kendte hinanden, men det syntes de vist var nok! Heldigvis var der da nogle andre, der havde været på skolen i kortere tid og derfor kunne huske, at det var rart, at man snakkede med dem da de var nye.

Den store forskel på livet/gangen på henholdsvis en efterskole og folkeskole er tempoet, hektikken. Hvor efterskolen er kendetegnet ved, at man har hele dagen til rådighed er man i folkeskolen i højere grad underlagt tiden. Det er her man bogstaveligt talt kan tale om et "temperamentsspørgsmål" - om man "er til" det ene eller det andet. Det mere rolige, kontinuerlige forløb som er efterskolens frembringer også nogle lærerpersonligheder (eller er det mon omvendt?), som - tror jeg - vanskeligt lader sig omplante til en folkeskole.

Med ønsket om en glædelig jul og et godt nytår!

Elevstævnedagen flyttes

Næste elevstævne 22. marts 1997

På generalforsamlingen ved elevstævnet i september blev det besluttet, at flytte det årlige elevstævne fra 3. lørdag i september til lørdagen før palmesøndag. Det vil sige at næste elevstævne bliver lørdag den 22. marts 1997.

Grundene til flytningen er:

- at mange gamle elever alligevel kommer på skolen til vores musical.
- det bliver lettere at lave program for stævnet når musicalen indgår i dagen.

- mange gamle elever overkommer kun at komme på skolen én gang om året.
- vi mener at dagen vil blive mere festlig.

Jubilæum 1997

Den 9. april 1997 har skolen 25 års jubilæum. Elevforeningen har i en årrække foretaget en opsparing til anvendelse til jubilæumsfestlighederne. I april 1997 vil denne opsparing være på ca. 14.000 og disse penge er til foreningens disposition. I den forbindelse blev der nedsat et jubilæumsudvalg bestående af:

Grethe Ingvarsdén 1982/83
John Reitz 1972/73
Annika Christiansen 1986/87
Tina Rasmussen 1989/90
Linette Mikkelsen 1991/92

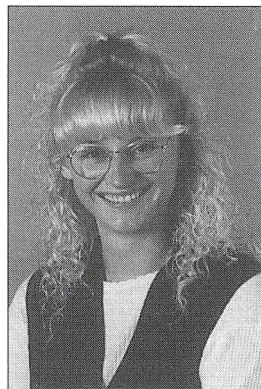
Udvalget holder møde på Hørby Ungdomsskole lørdag den 21. september 1996 kl. 11.00. Her vil man planlægge elevforeningens jubilæumsfestligheder - forslag modtages gerne. De kan sendes til skolen.

Livet på kontoret

Arbejdet på et efterskolekontor er meget afvekslende og mange tråde samles på kontoret. Nogle gange kunne kontorpersonalet have behov for blæksprutens mange arme, for at nå det hele. Charlotte Christensen der startede som kontorelev og nu er assistent fortæller om sit alsidige arbejde.

Telefonen ringer, det er en mor, som gerne vil bede sønnen fri til et tandlægebesøg næste dag. Straks efter kommer idrætslæreren ind på kontoret, for at få udbetalt penge til håndbolddommeren, der skal dømme aftenens kamp. Samme dag skal et to-siders forældre-brev renskrives og sendes hjem til vores 136 elever. Derimellem kan telefonen ringe utallige gange, hvor kommende elever ønsker vores brochure tilsendt, og andre gange er det forældre og forretningsfolk, der gerne vil tale med vores forstander. Men derudover skal de andre kontoropgaver jo også laves såsom bogføring, betale kreditorer, oprette elevhold med fag, og når den tid kommer så udskrive eksamensbeviser og udtalelser og ikke at forglemme årsskriftet o.s.v. Ja, sådan kan en arbejdsdag være på Hørby Ungdomsskole.

*Charlotte
Christensen*

Efter Højere Handelseksamen på Handelskolen i Hjørring begyndte jeg i januar 1993 som kontorelev på Hørby Ungdomsskole. Det var en stor omvæltning pludselig at sidde på den "anden side" af skolebordet, hvor eleverne nu kom til mig med spørgsmål. Jeg havde med andre ord indtaget en helt anden rolle indenfor skoleverdenen. Men sommerfuglene i maven forsvandt efterhånden som jeg følte mig mere sikker

ved arbejdsopgaverne og især ved telefonsamtalerne med forældre og nye elever.

Det er et meget alsidigt job, da vi på kontoret inddrages i mange aktiviteter ved f.eks. dimissionsfest, eksamen, musicals, norgestur m.m. Men også ved selve "papir-arbejdet" sker der hele tiden nye ændringer, nye love, nye skemaer og ikke mindst EDB-programmernes uendelige opdateringer giver nye spændende udfordringer. Der er ikke ét skoleår der er ens, heller ikke inde på kontoret, men det er jo også det, der gør det fascinerende, at man ikke ved nøjagtigt, hvad der vil ske.

At være ansat på kontoret på Hørby Ungdomsskole, er ikke blot et job, for der følger så mange andre oplevelser med, når man f.eks. overværer årets musical eller deltager i forskellige arrangementer. Og især ved sådanne lejligheder har jeg lært meget og opdaget nye sider af skolen, ligesom jeg nyder kollegaernes selskab på et mere afslappet plan end på en ret travl arbejdsdag.

Efter 2 år som kontorelev er jeg nu udlært som assistent, og jeg er meget glad for at være en del af det faste "inventar" på kontoret fremover.

Brændpunkt Berlin

Mogens Vestergård og Steen Jensen var i efteråret på et tyskkursus i Berlin. Ud over den faglige del af kurset, blev det til mange spændende oplevelser i den historiske by. Det fortæller Mogens Vestergård om.

Tanker efter en uges kursus i den tyske hovedstad

"Ich hab' immer einen Koffer in Berlin" - sådan sang Marlene Dietrich om den storby, der igennem årene har måttet stå model til mangt og meget. Bare i løbet af de sidste 100 år, er Berlin en af de storbyer i Europa, der nok har oplevet den mest turbolente historie. Fra Prøjsens kongeby til tysk kejserstad - derefter til falleret hovedstad efter, at en krig var tabt. Videre til centrum for nazismens grusomheder, blot for endnu engang at ende som en ynkværdig størrelse, da endnu en krig var tabt. Næste udfordring her blev en periode, hvor byen har været splittet op i to halvdele, der med hvert sit system stod på barrikaderne overfor hinanden; men alligevel to bydele, der knap havde kontakt med hinanden. For som en vestberliner engang sagde: "Her er det sådan, at den australske udørk virker tættere

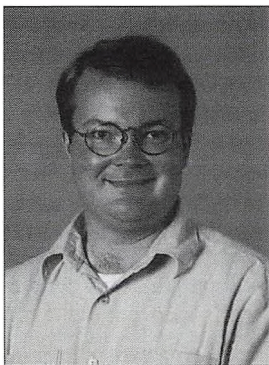

Berlin

på end Østberlin". Og nu endelig en udfordring, der går på påny at være hovedstad for et forenet Tyskland, der på godt og ondt forsøger at nedbryde de mange "mure" i folks bevidsthed, som er nødvendige at få nedbrudt inden, man kan tale om et Tyskland, der virkelig også er genforenet!

På trods af alt dette har Berlin alligevel formået ikke at miste sin "Berliner Luft"; men tværtimod at holde sin position som en af de førende storbyer i Europa, når det drejer sig om kunst og kultur på stort set alle områder. Ikke mange byer kan bryste sig af at have dannet skole med tanker og strømninger indenfor arkitektur, malerkunst, litteratur og teater som Berlin, hvorfor byen ikke kun har placeret sig på Verdenskortet for sin historiske betydning; men også har bidraget flittigt, når det har drejet sig om at beskrive den virkelighed vi lever i.

Søndag sidst på eftermiddagen - trafikprop - centrum i det gamle Østberlin, nærmere betegnet Alexanderplatz. Sådan var vort møde med den by, der den næste uge skulle være de fysiske rammer for det kursus, vi skulle deltage i. En storby er selvfølgelig altid voldsom, når du møder den. Der skal gå en rum tid, inden atmosfæren er fordøjet,

Mogens
Vestergaard

og du begynder, at føle dig hjemme i gaderne og på pladserne, hvor du kan suge til dig af det liv byen byder på. Og liv det er der! I vest de mange og pompøse indkøbsgader, der fra tidlig morgen til sen aften fyldes med alle slags mennesker og i øst den kolossale byfornyelse og de stadig mere og mere synlige tiltag til, at også denne bydel nu er en del af en moderne vestlig storby. Går man lidt væk fra de larmende boulevarder og ind i de små gader, møder man her et væld af små og underlige butikker og caféer lige fra Kreuzbergs multinationale græsrods-stemning til de etablerede gallerier, verdenskendte specialbutikker og teatre for næsten enhver form for scenekunst, som du finder det i Tiergarten.

“Berlin en storbyoplevelse”! En tanke, der står helt klar når man efter en tid, igen drager hjem. På en eller anden måde, er du efter et besøg i Berlin blevet en lille smule klogere på den tid du lever i. I mange tilfælde står man her i det rum eller i de omgivelser, der på så mange måder har haft så stor betydning for det Europa, der i mange år har været virkelighed. Det både når du står ved monumenterne over vundne krige omkring 1864, når du slentrer hen over ruinerne af SS gamle hovedkvarter og forhørsfængsel. Lige så tæt er du på historien i “det røde værelse” på Schloß Cecilienhof i Potsdam, hvor Tysklands fremtid blev besluttet i 1945, dengang de sejrende parter mødtes efter krigen. Og virkeligheden - ja, nær er den, når du står på den græsplane, der bare for 6 år siden udgjorde striben - Todesstreife - midt mellem de to mure, der omringede Vestberlin - og hvem ved: Måske står du lige på et sted, hvor en flygtning har forsøgt at komme fra øst til vest, dengang der var noget, som hed DDR. På en eller anden måde er man, når man kører ud af Berlin tilbage ved Marlene Dietrichs sang om kufferten, der står i byen og venter på næste besøg og de næste oplevelser, byen kan bidrage med.

De Olympiske Lege på Hørby

Efterårsemneugen bød på en række fysiske udfordringer under mottoet De Olympiske Lege. Der blev budt på såvel fysisk udfoldelse som fremstilling og fortæring af eksotiske menuer fra de deltagende “olympiadelande”. Stine Skogberg fortæller, hvordan hun oplevede emneugen.

Det hele startede med, at vi blev inddelt i 8 forskellige lande. En dag var vi i Dronninglund Storskov omkring sømosen, hvor Ole fortalte historier om hvil-

Stine
Skogberg

Medaljeoverrækkelse

ke mennesker, der havde boet der i tidens løb. Derefter gik vi og gik og gik, og så gik vi lidt igen, og så gik vi forkert og måtte hele vejen tilbage!

- Hvor fedt var det ikke?

På skift skulle hvert land op til Niels,

Ole og Ulla, som stod for bål, grillning af pølser og udlevering af saftvand, til alles STORE jubel.

Til slut skulle vi på Dronninglund Produktionsskoles forhindringsbane. Den var rimelig grum, og man måtte

virkelig tage sig selv i nakken for at gennemføre den. Men alle kom da også mere eller mindre helskindet igennem.

Hvert land skulle i løbet af mandag og onsdag igennem et utal af aktiviteter som f.eks: lave flag, kostumer, streetbasket, rundfodbold, expresiv musik, der gik ud på at lave et teaterstykke, som kendetegnede landet. Ugens mest omtalte begivenhed var fangerne på for-tet, hvor man skulle prøve sine egne grænser af.

Hver dag til frokost, blev vi præsenteret for mad fra de forskellige lande. Torsdag var olympiadens sidste dag. Vi startede med en indmarch, hvor hvert land kom i deres kostumer og med flag og bander. Landene skulle derefter udfordre hinanden i overstående discipliner. Om aftenen fik vi en overdådig festmiddag, hvorefter præmieoverrækkelsen fandt sted. Derefter var der disko-dasko i musikhuset med Nulle og Brogård som discjockeys, og aftenen sluttede af med at den olympiske ild blev slukket, og der blev holdt aftenandagt.

Da det var ovre skulle alle i seng for at være friske til morgendagens motion-sløb..... og en dejlig afslappende efterårsferie!

Efterskolelivet på Hørby - fra en lidt anden vinkel

Ved beretningen til årets repræsentantskabsmøde havde Finn Jakobsen lavet en lidt anderledes oversigt over de mange aktiviteter, der i løbet af året foregår på Hørby.

“At være på efterskole” er både for elever og lærere en livsform. Der sker hele tiden noget sagde han og fortsatte: Om forgangne skoleår er det nok de færreste udenfor skolelivet der forestiller sig:

- 1: At der har været afholdt 53 arrangementer på skolen med til sammen 12.105 deltagere. Det svarer til gennemsnitlig 295 gæster om ugen. De fleste arrangementer har været med traktement.
- 2: At der udover de interne møder på skolen har været afholdt 51 møder med udefra kommende deltagere. De fleste møder har været med servering
- 3: At elever/lærere har medvirket/deltaget i 15 arrangementer udenfor skolen excl. sportsarrangementer.
- 4: At elever/lærere har deltaget i 33 idrætsarrangementer, - ca. halvdelen udenfor skolen.

Kirkemarch med kaffe

Dertil kommer, at bl.a. følgende kulturelle aktiviteter har været afholdt på HØRBY i skoleåret:

- “Bifrost” opført af Sæby kommunale Musikskole
- “Birgers Fars Band”
- Biskop Henrik Christiansen
- Biskop Søren Lodberg Hvas
- Cubansk folkløregruppe “Grupo Alafia”
- Cirkus Charlie
- Cirkus Skandinavia
- Cirkusdirektør Einar Trier
- Christen Kold ved Lars Thorkild Bjørn
- Dronninglund Kirkekor

- Dr. theol. Mogens Jensen, Sudanmissionen
- DR TV-programchef Jytte Dreyer
- Folketingsmedl. Ole M. Nielsen
- Forfatteren Helge Quistorff
- Fredsskulptur, Laserlys/Palle Mikkelsen-borg-musik
- Gidionitterne “International”
- Haslev Udvidede Højskole “glemmer du - hvem husker så?”
- Hørby Folkedanserforening
- Indre Missions “IMPULS”
- Lars Krøjgaard. Manipulation
- “Liv og lad dø”, Hardsyssel Efterskole
- Lægmissionær Steen Houmøller

Ny lærer

Den tid man havde set frem til med både glæde og vemod, stod nu for døren som aldrig før. Den foreløbige studietid sang på allersidste vers, og hvad nu? - I medierne stod det skrevet at skoler søgte med lys og lygte efter lærer. Ja tak med musik og tysk. - Det hjalp jo ikke rigtig mig i min søgen, når jeg stod med en læreruddannelse i matematik og idræt. Stillinger var der nok af, men den man kunne tænke sig lod vente på sig. Men så skete det, en søndag i forsommeren. Lærer søges med liniefag i idræt og matematik, tålmodighed belønner sig, så frem med papir og blyant, og afsted med en ansøgning.

Hørby Ungdomsskole - ja efter fire år i Vendsyssel vidste jeg vel cirka hvor den lå, lidt oppe nord på og ude ved kysten. Et par dage efter ringede en hr. Finn Jakobsen og præsenterede sig som forstander på Hørby Ungdomsskole. Han spurgte om jeg kunne tænke mig at komme på besøg på skolen, og fortælle lidt om hvorfor jeg havde søgt netop denne stilling. Efter et 5 ugers praktikophold på en efterskole på Samsø, var konklusionen blevet, at et sådan lærerjob bestemt måtte være noget for mig.

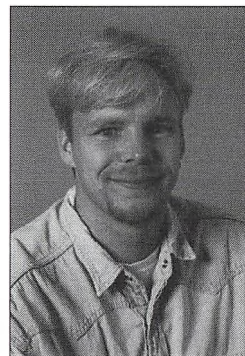
Fagene og beliggenheden var store plusser, men mest trak skoleformen. At man nu havde muligheden for at være andet end en lærer som kommer kl. 8 og går kl. 14, men at man her har muligheder for at vise, at man også er et rigtigt menneske og ikke blot en lærer. Elev - lærer-forholdet er et venskab, hvor respekten er tovejs. Her på skolen er tiden til at man kan opnå et godt forhold. Vi har masser af tid til at være venner på godt og ondt.

Oprindeligt boede jeg syd for fjorden, 20 km. syd for Aalborg. Efter skolen og gymnasiet lå det naturligt for mig at søge ind på seminariet. Siden 4.-5. klasse har det været sikkert at min beskæftigelse skulle have med mennesker at gøre, og så blev det altså Hjørring Seminarium. Oven i hatten fik jeg så det vindblæste Vendsyssel, som jeg efter lidt startvanskeligheder også er kommet til at holde af.

Jeg er yngst i en søskendeflok på fire og ingen i familien er lærer, så som den eneste så jeg lærergerningen som mit kald. Og jeg tror, de andre er tilfredse med at det blev mig, - de slap i alt fald.

Til sidst vil jeg gerne sige tak for en meget venlig og hjælpsom modtagelse, jeg har fået på Hørby Ungdomsskole både af personalet og eleverne.

*Henrik
Nielsen*

Jubilæumsårsskrift

Næste årsskrift vil udkomme i forbindelse med skolens 25 års jubilæum 9. april 1997. Der vil således ikke blive udsendt et årsskrift til julen 1996 men først 3 måneder senere.

Alle tidligere elever, der er medlem af elevforeningen, vil modtage jubilæums-skriftet, der også vil indeholde en oversigt over de mange aktiviteter, der sker i jubilæumsåret, og hvor vi håber bl.a. at se mange tidligere elever og tidligere ansatte.

Mindeord

Søndag den 26. februar fik vi den sørgelige meddelelse, at Peter Frederiksen pludselig var død. Peter, der kun blev 57 år, var sammen med Grethe ansat som lærer på Hørby Ungdomsskole i 13 år fra 1973 til 1986. Han var i de senere år skolens souschef. I en lang årrække var Peter personalerepræsentant i bestyrelsen.

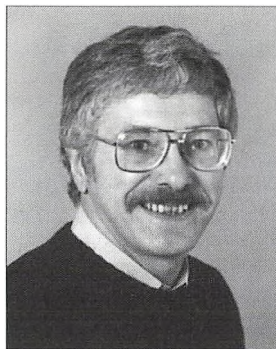
Peter ydede en meget stor og uegenlyst indsats for Hørby Ungdomsskole. Hans hjerte bankede for skolen, både når det var elever, der skulle hjælpes, og når det var praktiske opgaver, der skulle løses.

Alle os der har arbejdet og levet sammen med Peter har fået et rigere liv. Han var i al sin færd ærlig og loyal og med hans livsglæde og humor formåede han at skabe hygge og trykthed omkring sig.

Det var oplagt for alle, at Peter hentedede sin styrke i den hjemlige familie. Grethe, Jane og Tina var hans et og alt. Mange har nydt glæde og opmuntring ved besøg i hjemmet, og det var også her gamle elever søgte til.

Vore tanker går til Grethe, Jane og Tina. Sorgen og savnet vil aldrig forsvinde. Trøsten kan kun findes i min-

Peter
Frederiksen

derne og troen på, at selv om livet koster livet, så går det rigt og bred ned i evighed!

*Tænk at livet
koster livet!
Det er altid samme pris!
Kom med glæde!
Vær til stede!
Tanken spreder øjets dis;
rigt og bredt går livet ned
i evighed.*

Jørgen Gustava Brandt

Æret være Peters minde.

Sådan gik året på Hørby

Januar

Efter endt juleferie vendte eleverne tilbage den 3. januar. Der blev straks gjort klar til morgendagens eftermiddagsbesøg af kommunens pensionister og åbenthus om aftenen. Begge gange blev teaterstykket "Jul i det vilde Vesten" opført, og der blev tid til konkurrencer, kaffe og en flot afslutning med julesange som også var blevet brugt ved skolens juleafslutning i Badskjær kirke.

Den 18. var der fødselsdagsaften, hvor den forestående Norgestur var på programmet. Hjørringkredsens KFUM og KFUK havde arrangeret sportsdag på Hørby den 21. Eleverne deltog i aktiviteterne.

Lørdag den 28. var alle klar til årets Norgestur som igen gik til det dejlige Dagali Hotel. Der var masser af sne, så der blev hver dag kæmpet på løjper og pister. Om aftenen blev der sunget, spillet og lyttet til Norgesavisen. På hjemturen besøgte vi Oslo med KonTiki, Ra, Søfartsmuseet og skihopbakken Holmenkollen, hvor de fleste var oppe i udspringstårnet.

Finn

Februar

Efter hjemkomsten fra Norge var 9. klasserne i erhvervspraktik i uge 6 og 7. 10. klasserne deltog den 7. i praktikdag med besøg på egnens uddannelsessteder. Samme dag havde Ældre Sagen lånt hallen til et spændende foredrag med Jytte Dreyer DR. Indre Missions ungdomsgruppe "Impuls" besøgte os den 8. Her fik vi en god snak om deres forestilling.

Sæby kommunale musikskole holdt

sit store stævne på Hørby den 14-16. Omkring 600 var mødt til aftenkoncerten onsdag og dagen efter mødte ca. 1100 folkeskoleelever fra kommunen op til den flotte musical.

Inden vinterferien i uge 8 blev påskemneugen planlagt med både musical og lejrskole på et aftenlærerrådsmøde hos Ulla og Ole den 16.

Månedens sluttede med fastelavnsfest den 28. med flotte udklædninger og tøndeslagning.

Marts

Også i år deltog formanden Søren Winther Sørensen, nogle lærere og forstanderparret i FFUEs årsmøde på Nyborg Strand den 3-5.

5-6 gange om året besøger eleverne lærerne i deres hjem om aftenen. Denne måneds besøg fandt sted den 14.

Sognepræst Lars Tjalve var på besøg den 15. Det blev en meget spændende eftermiddag, med mange spørgsmål fra eleverne.

Mange skoler og foreninger besøger Hørby i løbet af året. Den 16. var Ørnevejens skole, Frederikshavn på besøg. De fik rundvisning af elever og en orientering om efterskoler af Finn. Både vore drenge og piger havde kvalificeret sig til DM finalen i indfodbold i Koldding den 18.

Der var fodbold, heppekor og høj stemning hele dagen - også selv om vi ikke kom hjem med medaljer!

Den 23. havde vi besøg af clairvoyanten og tryllekunstneren Lars Krøjgaard, der på en spændende og overraskende måde tiltrak sig vores fulde opmærksomhed hele aftenen og lærte os, at vi skulle passe på manipulation og være vågne og skeptiske overfor de mange åndelige tilbud vi bliver konfronteret med.

Akrobatik

Springteam Nordjylland holdt en flot opvisning på HU den 24. Sudanmissionens landsdelsstævne blev holdt på skolen den 26. Foruden vore 2 biskopper Søren Lodberg Hvas og Henrik Christensen deltog bl.a. lægemissionær Steen Houmøller, missionær Ngoie Diamandi, Centralafrika og dr. teol. Mogens Jensen. Tidligere bestyrelsesmedlem i Hørby's bestyrelse, Tage Laursen, Voerså, takkede af efter 25 års utrættelig leder af disse stævner.

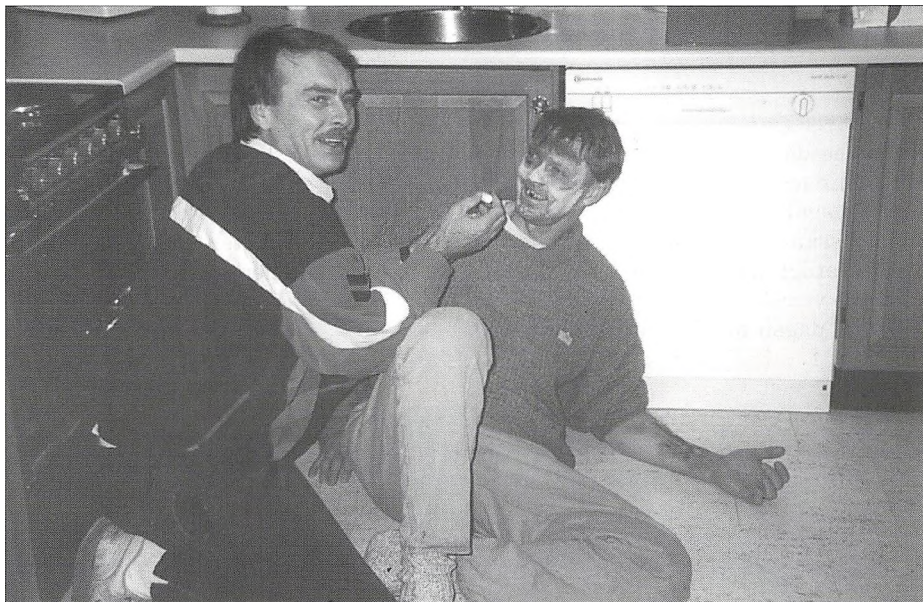
Månedens bestyrelsesmøde blev holdt den 27. Skolens revisor deltog i mødet, hvor årets regnskab blev grundigt gennemgået.

Den 28. havde vi besøg af Hardsyssel Efterskole, der opførte "Liv og lad dø". Et musikdrama der tog spørgsmålet om Aids op til debat.

April

I weekenden den 1-2 begyndte musikeleverne at stille op i hallen og musikhuset til årets musical. Fra den 5. kom alle elever med i påskeemneugen ved bl.a. at tage på lejrskole på Hvide Klit i Lyngså.

Musicalen i år var "Undrende Øjne", som dermed for første gang blev opført af et elevhold. Ca. 1300 så musicalen ved de 4 opførelser.

Uhyggeligt natløb forberedes

Efter emneugen var der en tiltrængt påskeferie.

Til introduktionsdagen den 22. var de kommende elever mødt op for bl.a. at vælge skema. Der var også underholdning fra musicalen "Undrende Øjne".

Hørby Grand Prix er også et af årets højdepunkter. Hver klasse og lærerne stille med hver sit playback-nummer,

og efter en spændende afstemning findes årets vindere. Kåringen fandt sted den 26.

Den 27. gæstede Cirkus Charlie Hørby og da cirkusdirektørens søn var elev på HU var der i aftenens offentlige forestilling indøvet et nummer med HU-elever. Det vakte selvfølgelig begejstring blandt publikum.

Maj

Haslev Udvidede Højskole besøgte os den 2., hvor de opførte "Glemmer du, hvem husker så". Stykket handlede om 2. verdenskrig og befrielsen.

Samme dag var elever med i landsindsamlingen til Dansk Flygtningehjælp. Den 3. havde vi inviteret Horne ungdomsskole på besøg til idræt og kammeratligt samvær med kaffedrinkning på værelserne.

50 års dagen for Danmarks befrielse blev den 4. fejret med tur til laserlyskulpturen ved vestkysten. Det blev en flot oplevelse ved Hirtshals, hvor vi også kunne høre Palle Mikkelsbørgs musik skrevet til lejligheden. Efter den oplevelse kørte vi til Frederikshavn, hvor vi så Cirkus Charlie's flotte festfyrværkeri.

Årets natløb blev afviklet natten mellem den 9. og 10. Efter midnat blev eleverne vækket af lærerne med raslen med pletter og pander. Derefter gik turen i en 8 km lang rute i omegnen. Lærerne stod poster og havde fundet på mange specielle opgaver, der skulle løses inden alle igen kunne vende tilbage til skolen og indtage varm suppe, før man kunne lægge sig i sin seng igen for at sove til middag.

Efter St. Bededagsferien kunne de

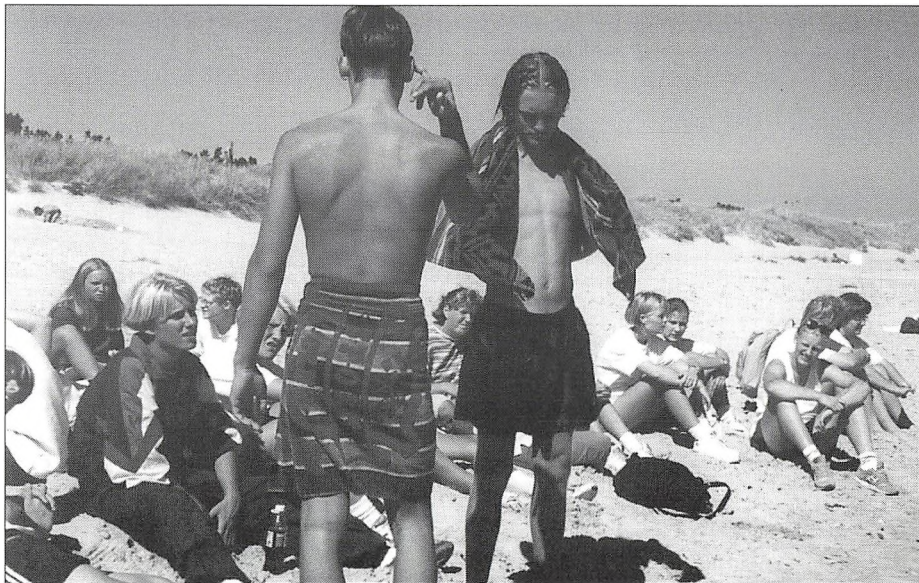
skriftlige prøver afvikles fra 15-19. Det årlige møde med skolens repræsentantskab fandt sted den 19. Skolens idrætslinie arrangerede en idrætsdag for folkeskolen den 23. Årets sidste elevfest med musik af såvel "Birgers Fars Band" som af egne musikelever blev holdt den 24. Festen startede med festmiddag omkring et 35 meter langt flot pyntet fællesbord i hallen.

Bjergets efterskole havde inviteret til idrætsdag Kr. Himmelfartsdag. Resten af måneden og frem til den 9. juni var der mundtlige prøver.

Juni

Efter de mundtlige prøver og pinse startede afslutningsemneugen den 11. I små grupper med hver sin lærer var eleverne på tømmerflådesejlads på

Strandtur

Uggerby Å, på primitive teltlejre eller på cykeltur til Linderum, Tversted eller Ålbæk.

Emneugen kulminerede med den traditionelle festaften på Agersted Kro og efterfølgende afslutningshygge på Hørby.

Den 16. var der dimissionsfest hvor forældrene var mødt op, og hvor det hele sluttede med knus, kram og massevis af tårer.

Juli

Sommerferien blev som sædvanligt brugt til de nødvendige vedligeholdelsesopgaver og hovedrengøring. Derudover var vi i år værter for KFUM og KFUKs Nordiske lejr for unge. 250 fra Danmark, Sverige, Norge, Island, Færøerne, Finland og Litauen deltog i den spændende lejr, der havde mottoet "Spring ud"!

August

Efter at lærerne og det øvrige personale var startet nogle dage før med forberedelser til det nye skoleår kunne de "gamle" elever møde op den 14. for at være med til at klargøre velkomsten for de nye lever, der startede dagen efter. Sammen med forældrene mødte de op og fik hele oppakningen slæbt på værel-

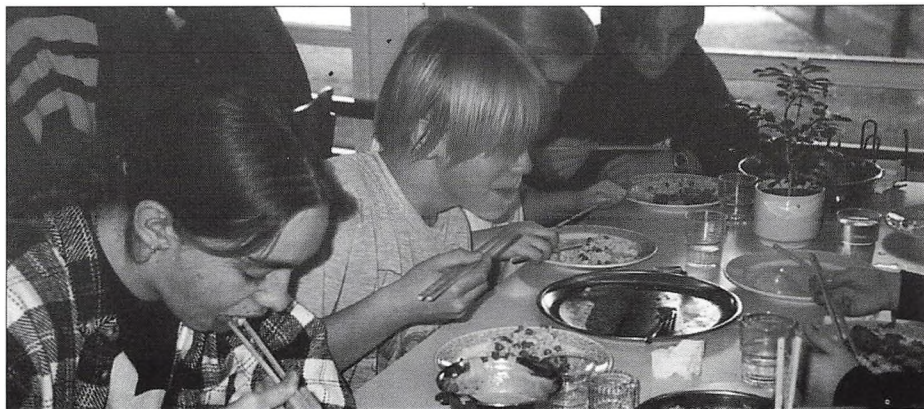
set inden velkomsttalen og kaffen i hallen. De første dage herefter gik med udlevering af skema og bøger, gennemgang af samværsregler og forventninger, samling i klasserne og en dejlig vandretur til stranden ved Lyngså og Sæby. De søndage, hvor der ikke er aktiviteter på skolen, går vi alle i kirke. Første kirkesøndag var den 27., hvor der sammen med menighedsrådet og byens foreninger og spejdere var kirke march. Vi gik de 4 km til Hørby Kirke. På vejen dertil gav menighedsrådet kaffe og rundstykker. I kirken havde vi fanen med ligesom foreningerne og spejderne.

September

Ved høstfesten den 5. var hele hallen blevet delt op med store rundkredse af halmballer. Hver rundkreds tilhørte en klasse. Maden blev serveret på trillebør og snakken gik livlig. Senere lærte Hørby Folkedanserforening os at danse folkedans, og der blev også tid til diskotek i musikhuset.

Da alle efter høstfesten var gået i seng kom overraskelsen - Natløb! Med larm fra potter og pander vækkede lærerne eleverne efter midnat. I små hold blev de kørt til Sæbygård skov, hvor der var lavet et spændende og til tider lidt uhyggeligt natløb. Da alle igen

Kinesisk risret

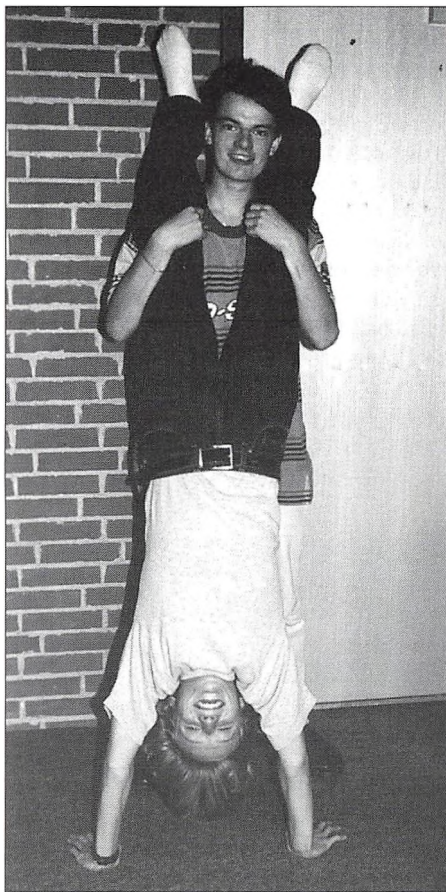
var tilbage på skolen blev der serveret suppe inden sengen igen blev fundet og der måtte soves til middag! Løkke Foto besøgte skolen den 13. Der blev taget portrætbilleder, klassebilleder og situationsbilleder fra værelser og opholdsrum.

Vodskov skole havde den 15. inviteret 4 elever og Finn ud at fortælle om Hørby og andre efterskoler.

Det årlige elevstævne for gamle HUElever blev afviklet den 16. På generalforsamlingen blev det besluttet, at elevstævnerne fremover skal holdes om foråret, lørdagen før palmesøndag. Derved vil HU-musicalen blive en del af elevstævnets underholdningstilbud. (Se artiklen herom på side 21).

Den 18. var alle nordjyske efterskolelærere inviteret til efterårskursus på Hørby. Ca. 150 deltog i dagens spændende program med foredrag, praktiske emner og generalforsamling. 8. kl. på Sæby skole besøgte os den 20. De fik en rundvisning på hele skolen, og der blev stillet spørgsmål bagefter til HU-elever og Finn.

Det er blevet en tradition at Hørby hvert år indbyder andre nordjyske efterskoler til Nordjysk Mesterskab i fodbold. Det store stævne fandt sted den 22. Den flotte tilslutning med afvikling

Op og ned

af over 50 kampe betød, at vi ud over egne bane måtte låne baner i Thorshøj og i Hørby. Stævnet var tilrettelagt af idrætslinien og forløb godt. Selv det gode vejr havde de sørget for. Alle efterskoler i landet holder hvert år åbenthus på Efterskolernes Dag sidste søndag i september. Over 400 gæster besøgte os. Elever og personale viste rundt og alle gæster fik æbleskiver og kaffe.

Oktober

DMS havde landsmøde den første weekend i måneden. Sammen med andre efterskoler deltog Hørby i et ungdomstræf fredag aften og lørdag formiddag hjalp vi med gadeindsamling til fordel for børnearbejdet på Madagaskar. Se artiklen på side 16. Efterårsemneugen handlede om fysiske udfoldelser på mange måder og sluttede af med de Olympiske Lege. Se artiklen side 24.

Inden hjemrejsen til efterårsferien deltog eleverne i skolernes motionsløb. Ten Sing, Hjørring gav os ved sit besøg den 26. en god oplevelse med musik og drama.

November

Hørby skole arrangerede sammen med andre folkeskoler og den kommunale musikskole en flot musikaften den 7.

Omkring 400 var mødt frem for at høre de 200 børn synge, spille og opføre drama.

I første halvdel af måneden havde vi 3 forældreaftner, hvor der var lejlighed til at snakke med lærerne og hvor Niels som skolevejleder fik orienteret om HU's tiltag på uddannelses- og erhvervsområdet.

I uge 47 var vi på hele 2 skolebesøg. Den 20. var vi inviteret til Åbybro ungdomsskole, der opførte "Ronja Røverdatter" for os. Det blev en rigtig festlig aften. Det blev det også, da vi den 22. var på Horne ungdomsskole, der havde arrangeret en række alternative idræts-

dicipliner, hvori skolerne dystede mod hinanden. Huslærerne havde inviteret eleverne på besøg den 28. og mange steder blev der taget lidt forskud på julen!

Den 29. havde vore engelskhold besøg af Covenant Players. Det blev en helt anden "engelsktime" end det nødvendigvis må være i hverdagen.

December

1. søndag i advent er altid den store familiedag på HU. Fredagen før blev der pyntet op med gran og lys og underholdningsprogrammet fik sidste afpuds-

ning. Omkring 650 deltog i festen der bød på musik, skuespil, lancier, juleklip, fremstilling af børnedekorationer, batic, jule historier, juleskak, sjove fysikforsøg og til slut et adventsspil. Manuskript til årsskriftet er nu afleveret til bogtrykkeren, men vi ved at vi den 6. får besøg fra Læsø centralskole og samme dag får vi besøg af repræsentanter fra de forskellige politiske partiers ungdomsorganisationer, der vil fortælle om deres mål med at gå ind i politik. Den 11. står musikfolkene for underholdningsprogrammet hele aftenen og i slutningen af samme uge holdes der terminsprøver.

Luciamorgen vil Luciapiger som sædvanligt vandre fra værelse til værelse og vække alle elever med sang, og samtidig aflevere Luciabrød med lys i til hver enkelt elev. Ugen op til jul er emneuge, hvor alt har med jul at gøre. Der øves teater og bygges store flotte julelandskaber. Der forberedes julegudstjeneste. Hver dag laves juleradio og masser af julegaver skal gøres klar. Det hele munder ud i den helt store juleafslutningsfest med aftensgudstjeneste, dans om juletræ, godteposer og juletræ. Inden hjemrejse den 22. spises vendsysselsk julefrokost med grønlangkål og meget andet godt.

Juleklip

Personalet på Hørby Ungdomsskole

Lene Dahl Andersen,
køkkenmedhjælper
Poul Andersen, pedel
Bjørn Bielefeldt, lærer
Karin Borrisholt, lærer
Alex Birk Christensen,
pedelmedhjælper
Charlotte Christensen, assistent
Søren Eckhardt Christensen, lærer
Grethe Ejstrud, køkkenmedhjælper
Emmy Farsinsen, sekretær
Willy Farsinsen, pedel
Emmy Jakobsen, køkkenleder, faglærer
Finn Jakobsen, forstander
Niels Jakobsen, lærer, skolevejleder
Christiane Beith Jensen, lærer
Eva Stokbro Jensen,
køkkenmedhjælper
Steen Jensen, lærer
Hannemarie Kienitz, lærer
Helle Krogsgaard, lærer
Ole Læborg, lærer
Henrik Nielsen, lærer
Vibeke Nielsen, lærer
Mogens Vestergård Pedersen, lærer
Mona Pedersen, lærer
Gerda Rasmussen, køkkenmedhjælper
Mette Ravnholt, lærer
Ulla Skytte, lærer

Personalestaben

Dan Toft, lærer
Karin Vingborg, lærer
Tove Ydesen, lærer

Hørby Ungdomsskoles bestyrelse

Assurandør Søren Winther Sørensen,
formand, Vester Hassing
Lærer Else Marie Kristensen,
næstformand, Manna
Prokurist Erik Andersen,
sekretær, Sæby

Sygeplejerske Alice Birkbak, Strandby
Maskinstationsejer Niels Kristian
Jensen, Brevst
Afdelingsleder Jens Lauritsen, Gærum
Lærer Jytte Thomsen, Dybvad
Gårdejer Jan Thorup, Hjørring
Sygeplejerske Tove Østergård, Sindal

Tilforordnede bestyrelsen:

Lærerrepræsentant Mogens
Vestergård, Hørby
Køkkenleder Emmy Jakobsen, Hørby
Forstander Finn Jakobsen, Hørby

Kalender 1996

Datoer som tidligere HU-elever bør huske:

Den 8. januar kl. 19.30:

Åbenthus: Teater, kirkespil

Den 2. april kl. 19.30:

Musicalaften for gamle elever

Elevstævnet er fra skoleåret 1996/97

flyttet til forårsstævner.

Se mere herom på side 21.

Årgangsrepræsentanter for Hørby Ungdomsskoles Elevforening

72/73: John Reitz
Vestergade 31
6310 Broager

73/74: Bent Christensen
Tolnevej 322 , Vogn
9870 Sindal

74/75: Gitte Meier Carlsen
Kirkevej 12 ,Nr. Højrup
5450 Otterup

75/76: Bent Damgaard
Ugiltvej 893, Lørslev
9800 Hjørring

76/77: Dorte Vinn
Elmevej 29
6000 Kolding

20 års jubilarer

77/78: Michael Gustavsen
Parken 11
9260 Gistrup

78/79: Gitte Skovgaard Nielsen
Margretheparken 7, st.th
9850 Hirtshals

79/80: Henrik Skovbo Eriksen
Bispehaven 28, Elling
9900 Frederikshavn

80/81: Anna Petersen
Sdr. Bindslevvej 27
9881 Bindslev

81/82: Heidi Dalsager
Vibevej 25, 1.th.
9900 Frederikshavn

82/83: Grethe Ingvarsdén
Bispensgade 115 H
9800 Hjørring

83/84: Tinna Jensen
Prinsessegade 15, 1.tv
9400 Nørresundby

84/85: Birgitte Larsen
Martsvænget 8
9700 Brønderslev

85/86: John Krogh
Skolevænget 10, 1.tv
9362 Gandrup

86/87: Annika Christiansen
Houmannsgade 46 K, kld. 1
8700 Horsens

87/88: Ditlev Nielsen
Søllerødgade 47, 3. th.
2200 København N

88/89: Annika Christiansen
Houmannsgade 46 K, kld. 1
8700 Horsens

89/90: Tina Rasmussen
Toftegade 22, 1.th
9800 Hjørring

90/91: Tonny Liljenberg
Danmarksgade 34 B, 1.tv
9900 Frederikshavn

15 års jubilarer

10 års jubilarer

91/92: Linette Mikkelsen
Algade 145
9700 Brønderslev

92/93: Maria Clemmensen
Havnevej 2
9970 Strandby

93/94: Tina Christensen
Blåsigvej 47
9800 Hjørring

94/95: Gunnar Hald Pedersen
Højersgade 10
9850 Hirtshals

Elever 1995/96

Jesper Andersen, Gistrup
Kasper Isak Andersen, Agersted
Lilli-Ann Bruun Andersen,
Frederikshavn
Marie Henriette Duus Andersen, Tolne
Morten Andersen, Hjørring
Morten Andreassen, Hellum
Thomas Andreassen, Tårs
Kirstine Arbøl, Dronninglund
Per Baadsgaard, Løgstør
Joan Brigitte Bech, Uggerby
Annika Boyle, Dybvad
Kristina Boyle, Dybvad

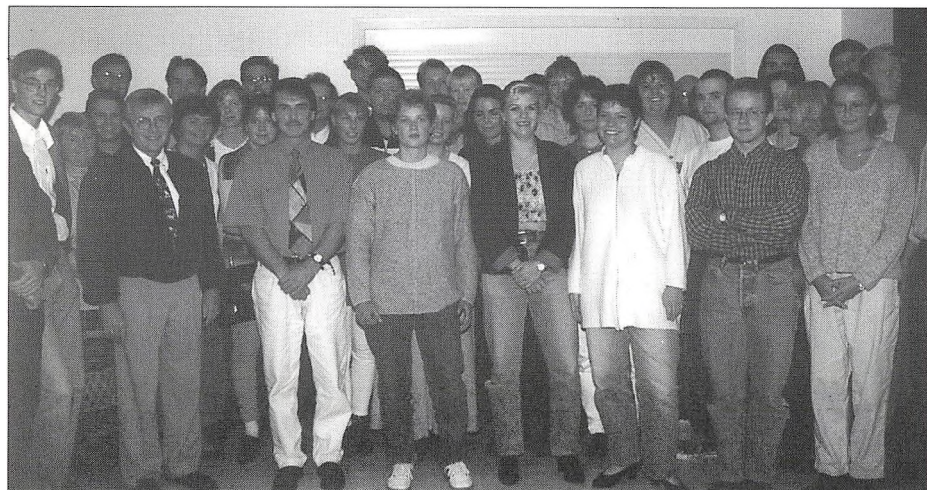
Sonny Sander Bundgaard, Hals
Søren Carlsen, Hjørring
Christina Winther Christensen,
Vokslev
Maria Christensen, Aalborg
Martin Vestergård Christensen, Tårs
Tina Christensen, Frederikshavn
Michael Klæstrup Christiansen,
Brønderslev
Rasmus Lykke Christiansen,
Frederikshavn
Frederik Houen Clausen, Hjørring
Signe Dahl, Hirtshals
Steffen Dantoft, Jerup
Sonni Vinther Espersen, Tversted
Karsten Lindegaard Fiedler, Ulsted
Mette Lindegaard Fiedler, Ulsted
Heidi Grøntved, Mygdal
Andreas Hansen, Hjørring
Brian Nørgaard Hansen, Åbybro
Claus Boldsen Hansen, Vodskov
Laila Grøndahl Hansen, Dronninglund
Søren Hansen, Aalborg
Susanne Haugaard, Vodskov
Michael Lehmann Hedegaard, Aalborg
Christian Hejslet, Østervrå
Mia Louise Hilmerston, Skagen
Steen Floor Holme, Åbybro
Jakob Christian Holmsberg, Hjørring
Heidi Mørch Hou, Skagen
Rasmus Skovbak Iversen, Tversted
Helle Jakobsen, Tovbro

Kristine Stange Jakobsen, Brønderslev
 Anders Jensen, Vodskov
 Anja Jensen, Skagen
 Anja Jensen, Sindal
 Annette Jensen, Åbyen
 Christian Gaden Jensen, Sindal
 Eva Holm Jensen, Støvring
 Glenn Kaiser Jensen, Hjørring
 Hans Jensen, Uggerby

Helle Hatt Jensen, Skagen
 Jacob Kildedal Jensen, Langholt
 Jan Nørgaard Jensen, Kaas
 Jan Skjølstrup Jensen, Elling
 Kim Jensen, Sæby
 Lotte Toft Jensen, Vidstrup
 Louise Kaptain Jensen, Aalborg
 Martin Bang Jensen, Hjørring
 Mette Jensen, Brønderslev

Mette Engelbrecht Jensen, Vester Hassing
 Rikke Lundberg Jensen, Bjergby
 Christina Sauer Jørgensen, Åbybro
 Lars Kanstrup Jørgensen, Hjørring
 Laust Jørgensen, Brønderslev
 Marie Kirketerp, Hjørring
 Ulrik Kold, Hallund
 Peter Krag, Horne
 Heidi Haugaard Kristensen, Hirtshals
 Karina Kristensen, Uggerby
 Karina Kristiansen, Støvring
 Camilla Krogdal Larsen, Brønderslev
 Mia Larsen, Hjørring
 Allan Hagbart Lauridsen, Engelstrup
 Pernille Laursen, Tårs
 Sandie Lyk, Skagen
 Anders Schultz Madsen, Hjørring
 Stine Markussen, Stenum
 Jan Mejlær, Sindal
 Kjeld Mejlær, Sindal
 Kiki Muhlig, Skagen
 Krestian Brøndby Muhlig, Skagen
 Diana Navarro, Nørresundby
 Johnni Brobak Nielsen, Tårs
 Mathilde Nielsen, Nørresundby
 Mie Rytter Nielsen, Støvring
 Morten Nielsen, Jerup
 Rasmus Sejrsild Nielsen, Hirtshals
 Rene Bech Nielsen, Vester Hassing
 Tina Nielsen, Storvorde
 Charlotte Frihaug Olesen, Jerslev

5 års jubilarer

Heidi Rams Olesen, Hjørring
 Charlotte Stenderup Olsen, Astrup
 Kristine Olsen, Hals
 Marianne Olsen, Mastrup
 Allan Olsson, Frederikshavn
 Erik Otte, Kongerslev
 Helle Lykkegaard Pedersen, Hjørring
 Henrik Brogaard Pedersen, Hallund
 Jesper Munch Winther Pedersen,
 Langholt
 Jørgen Pedersen, Vodskov
 Line Kamilla Pedersen, Hvalpsund
 Mads Bjerg Pedersen, Hjørring
 Martin Pedersen, Tårs
 Søren Birk Pedersen, Hjallerup
 Jens Petersen, Serritslev
 Lena Mariann Petersen, Hirtshals
 Ronni Petersen, Hjørring
 Gudrun Poulstrup, Gandrup
 Jens Kristian Prip, Aalborg
 Sofie Gry Pristed, Hjørring
 Anne Grøndahl Rasmussen, Mou
 Eva Bjerger Rasmussen, Vestbjerg
 Sasja Ravndal, Frederikshavn
 Niels Nygaard Rossing, Skarp Salling
 Karina Skov, Hjørring
 Klaus Staal, Skagen
 Anne Sofie Hvid Steffensen, Vesterø
 Chris Sten, Tårs
 Tina Svendsen, Pandrup
 Maria Kirstine Sørensen,
 Frederikshavn

Mathilde Sørensen, Gentofte
 Stine Skogberg Sørensen, Aalborg
 Søren Rokkedal Therkildsen, Hjørring
 Anette Thomsen, Hjørring
 Ann Welanders Thomsen, Skagen
 Henrik Thomsen, Hirtshals
 Jess Thomsen, Tversted
 Karsten Thomsen, Vrå

Louise Thomsen, Frederikshavn
 Susanne Thomsen, Hjørring
 Christian Twitchett, Vodskov
 Lasse Thorst Vestergaard, Nørresundby
 Helene Nielsen Vigg, Uggerby
 Karina Nielsen Vigg, Uggerby
 Kasper Boelt Westeraa, Brønderslev
 Torben Østergaard, Ålestrup